

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת תרומה - זמור תשב"א
גליון תל"ג

יו"ל ע"י "מכון נועם אמרים" סאסוב
רח' קדושת יו"ט 1, קרית ישמח משה, גני תקווה
טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653
dtsassov@gmail.com

זמנים לשבת פרשת תרומה - זכור

מוצאי שבת ר"ת	הדלקת נרות	
6:42	5:08	ישמח משה
6:45	4:53	ירושלים
6:47	5:17	ניו יורק
6:35	5:08	לונדון

העזרכים העוסקים במלאכת הקודש

הרב יקותיאל יהודה גנזל
הרב אפרים פישל וורטהיימר
הרב אהרן וורטהיימר
הרב חנוך אלימלך גרינפלד
הרב יחיאל קליין
הבח' דוד גמינדר

קריאה נרגשת לאנשי שלומינו היקרים

מבקשים אנו בכל לשון של בקשה לקחת חלק בהוצאת הגדולות של עריכת הדא"ח, ההוצאות הן גדולות מאד, עריכה, שכתוב, הדפסה ועוד. אנא קחו חלק בהוצאות הגליון אנא השתתפו בעין יפה אפשר לתרום בכ"א ע"י לחיצה על הקישור המצורף

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=4000030>

או להתקשר לטלפון: **052-7640211**

ניתן לקבל קבלה לצרכי מס ע"פ סעיף 46

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

צעידן לעווול דרעוויג, פרשת תרומה, תש"פ

יתגבר כארי לעבודת הבורא

התגברות כארי לעבודתו יתברך ולהשכמת הבוקר

בדומה לכך אנו מוצאים במסכת יומא אודות עבודתו של כהן גדול ביום הכיפורים, כאשר היה מתעטף בקדושה ובטהרה ונכנס להקטיר קטורת בבית קדשי הקדשים. לאחר שהיה מקטיר הקטורת ומניחה לפני ארון העדות, היה מזכיר את שם המפורש, והיה קולו הולך וגובר עד שהגיע ליריחו והכל שמעו את הכהן הגדול מאחזי מזכיר את השם המפורש בסילודין והקול הקדוש יוצא מפיו. ואף כאן נתמה מה עניין בכך שקולו יפנה ויילך למרחקים גדולים כל כך. ועל שני מאמרי חכמים, אודות פתיחת הדלתות ואודות קולו של הכהן הגדול, נתמה - מדוע נקט התנא דווקא את העיר יריחו כסימן מרחק הליכת הקול ולא נקט כל יישוב אחר מסביב ירושלים שעד אליו הגיע הקול, מצפון או מים.

דלתות נפתחות מאליהן

עוד נעיין כמה שסיפרה הגמרא (יומא לט, ב) שמשך ארבעים שנה קודם חורבן הבית, היו דלתות ההיכל נפתחות מאליהן מדי בוקר והדבר הטיל פחד ומורא בלב בני ישראל - וכפי שהאריך בסדר הדורות בדבר אותה בעתה שלפתיחה חדרי לבב. וברשי"י ביאר שהיה זה סימן ביד בני ישראל שעתיד שאינו טוב בא לפניהם, כי פתיחת הדלתות מאליהן דמתה לקריאה מן השמים לאויבי

קול ההולך עד יריחו

במסכת מידות מתארת המשנה את מידותיו של בית המקדש, הראשון והשני, וכך ייראה אף בית המקדש השלישי אשר ייבנה ויתכונן במהרה בימינו. וכה מתארת המשנה (פ"ד מ"ו) - היכל בית המקדש היה צר מאחוריו ורחב מלפניו ובכך הוא דומה למתכונת גוף הארי, שנאמר (ישעיה כט, א) הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד; מה ארי צר מאחוריו ורחב מלפניו, אף ההיכל צר מאחוריו ורחב מלפניו. ודבר זה טעון ביאור, מה דמיון יש בין בית החבירה לבין אריה ליש.

נקדים עוד לעיין בהלכתא למקדשא ונעיין במה שסיפרו חז"ל במסכת תמיד (ל, ב) בעניין פתיחת דלתות בית המקדש מדי יום עם שחר, לקראת הקרבת קרבן התמיד של שחר. בערב היו נועלים את שערי המקדש ובשחר היו הכוהנים נכנסים אל ההיכל דרך פשפשים שבצדדים ופותחים את דלתות ההיכל מבפנים, וכשהיו פותחים את הדלתות היה נשמע קול גדול כל כך שנשמע למרחק אלפי פרסאות, עד העיר יריחו (כלומר, מירושלים ועד שטח הירדן). וגם דבר זה טעון בירור, מדוע כה היו סדרי בית המקדש שנשמע קול פתיחת הדלתות למרחק רב כל כך, הלא דבר הוא.

ובעוון ביטול תורה גברה שליטת המלכים ועממין אשר הצליחו על בני ישראל והפילו מהם אדם גדול, נפש נקי וצדיק השקול כנגד שלישי מחכמי הסנהדרין.

ומלאך אינו יורד מן השמים בְּכָדִי. כאשר מלאך יורד מן השמים הוא יורד במטרה לעורר את בני ישראל. וכבר דרשו רשומות שתיבת **מלאך** נוטריקון **בי** מחכים **אנחנו** לך. וכה הגיד הרה"ק מראפשיץ זי"ע שתפקידו ושליחותו של מלאך ה' היורד מלעילא, הוא לעורר את ישראל. כי יושב בשמים מצפה בתשוקה לעבודת בני ישראל, לתפילותיהם וללימוד התורה שלהם, והמלאך מעורר את ישראל אל התורה והתפילה והמצוות ומיישר את לבם לאביהם שבשמים. שישבו בתשובה שלימה ויעשו את המוטל עליהם.

לקרב לב ישראל לאביהם שבשמים

הנה כל דבר ודבר שהיה בבית המקדש, הראשון והשני, הכל היה סביב מכוון אחד - לקרב ולחבר את בני ישראל אל אביהם שבשמים, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו.

דברי להבות אש גילה בדבר זקה"ק היישמח משה' זי"ע (וחמותי ראיתי כדברים הללו אף בשאר ספרי קודש) שהסביר את מוהות הפיגול' שהיה שייך בקורבנות שהוקרבו בבית המקדש. כשהיו מקריבים קרבן מתוך מחשבה לאוכלו שלא כהלכה, לאחר זמן אכילתו או מוחץ למקום אכילתו - היה הקורבן נפסל. והיה אם בעל הקורבן חישוב את המחשבות הללו, מחשבות הפיגול, לא היה הקורבן נפסל כלל ועיקר. כי מחשבת

ישראל להיכנס ולבוא כאוות נפשם להחריב את ההיכל ולחלל את הקודשא.

והלא התורה הקדושה נצחית היא וכל דבריה מלמדים בכל דור ודור וקיימים בכל שעה ושעה; ואם כן שומה עלינו להבין מה מלמדים אותנו כל מדרשי חכמים הללו, מלבד עצם סיפור הדברים ממה שהיה בימי קדם - מה עלינו ללמוד מהם בדרכי עבודת ה' בימינו אנו.

עוד נקדים הקדמה פורתא ממאמרם ז"ל (הגיגה טו, ב) שדרשו את המקרא במלאכי (ב), **כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיו** - אם הרב דומה למלאך ה' צבא-ות, יבקשו תורה מפיו, ואם לאו, אל יבקשו תורה מפיו. וגם דבר זה צריך ביאור ובירור, מפני מה צריך הרב המלמד תורה להידמות למלאך.

כי מחכים אנחנו לך

נקדים לעיין במסכת מגילה (ג, א) שם מתארים חז"ל אודות המלחמה שלחמו בני ישראל בראשות יהושע בן נון, בעי, ונפל אז חלל קדוש וצדיק מבני ישראל ששקול היה כנגד שלישי מחכמי הסנהדרין. הדבר כאב מאד ליהושע בן נון. באותו הלילה בא לפניו מלאך ה' ויהושע שאל את המלאך מדוע אירע הדבר הזה והמלאך השיב שבא על של עתה, על עוון ביטול תורה, שעסקו במלחמה מבלי להיפנות ללימוד התורה.

א ציין כדת שכאשר עיינתי באלה הדברים, אמרתי אחכמה ואתור אחר הזכרת עניין זה בתוך הקינות לתשעה באב, בדבר אותן ארבעים שנים אשר היו מלוות בפחד מפני החורבן ואף רבי צדוק קדישא התענה משך כל השנים הללו, אולם לא מצאתי כל אזכור לדבר זה בתוך נטפי הקינה אשר אנו מקוננים בתשעה באב, יום חורבן הבית, ופלא הדבר.

וראוי, היתה נשלחת מן השמים במכוון מחשבת פסול בפיגול אל לב הכהן, מחשבה של לאכול חוץ לזמנו וחוץ למקומו וממילא היה הכהן מבין שאכן כפרת המקריב אינה שלימה והיה מודיע לו על קורבנו שנפסל ועל כך שעליו לשוב לביתו, לפשפש במעשיו, לשוב בתשובה שלימה ורק אז לשוב אל בית ה' להקריב קרבנו מחדש והפעם מתוך תשובה, כשבפעם הזאת הקורבן ירצה לפני ה' ללא כל פסול.

זו היתה עבודת בית המקדש, עבודה של קירוב לב בנים אל אביהם שבשמים והשבת לב ישראל אל בוראם, תורתו ומצוותיו. וזו היתה מטרת הקורבנות כולם, אשה ריח ניחוח לה'. וכפי שמבאר רש"י אצל העני המביא קורבנו מן העוף ובשריפת העוף כקורבן עולה על גבי המזבח, עוד היה עולה ריח שאינו טוב ומבאר רש"י שאף על פי שהריח רע ואין אדם יכול לעמוד בו, מכל מקום מאחר והעני הקריב קרבנו מתוך לב נשבר, הוא עולה לריח ניחוח לה'. כי העיקר היה הלב, תשובת הלב וההתקרבות אל הבורא יתברך.

יתגבר כארי לעבודת הבורא

אף אנו נתעורר בלבבנו לעבוד את הבורא עבודה תמה ונקייה. והלא כבר נפסק הדין בשולחן ערוך: יתגבר כארי לעבודת הבורא. אין המדובר ממנהגי צדיקים ומהנהגות המיועדות למופלגי עבודת ה', אלא בהלכה פסוקה המחייבת כל יהודי בחובת הדין העיקרית. על האדם ללחום את מלחמתו עם יצרו המנסה להטיל עליו חבלי שינה ולהפריעו מלקום משנתו בשעה מוקדמת ונכונה, והיצר בא בתואנות שונות, בימות

הפיגול מפגלת את הקורבן רק כאשר הכהן השוחט והזורק מחשבה. אם הכהן מחשב לשחוט את הקורבן על מנת שייאכל מחוץ למקום המותר לו, היה הקורבן נפסל, ואם היה הכהן מחשב בשעת שחיטה וזריקה על מנת שהקורבן יאכל לאחר זמן אכילתו, לא די שהקורבן היה נפסל אלא כל האוכל ממנו היה נענש בעונש כרת, העונש הגדול ביותר.

תמה זקני הקדוש היישמח משה', איך הגיע כלל וכלל לכהן, הצדיק הגדול והקדוש העומד לשרת בבית האלוקים, לחשוב מחשבות פיגול. הלא זך ונקי הוא. ואינו כאותו היהודי שחטא וכעת מבקש כפרה.

והסביר דרכם של דברים בבית המקדש: כשהיה יהודי חוטא חלילה ומביא קורבן לכפר על עוונותיו, ומופיע עם הקורבן לפני הכהן, היה הכהן מעורר את לבבו לתשובה שלימה, שתהא תשובת הלב תמה ושלימה. והיה אם הרגיש הכהן שהיהודי עוד לא שב בתשובה שלימה כראוי לו; היה עוצר ממעשה השחיטה ופונה אל היהודי המקריב, לאמור: 'לא אקריב את קורבנך בשעה זו שכן חש אנוכי שעדיין אתה עומד בעוונתך בו כשלת. עדיין אין ליבך נקי ועזוב מן החטא. פנה נא מן הכא, אתה וקורבנך, שוב לביתך ופשפש במעשיך עד שתבוא לתשובה אמיתית, תשובה שלימה, כדת וכדין, כראוי וכנכון; רק כאשר תזכך את ליבך ותסיר מעליך כל סרך ופגם, שוב תשוב הנה אל בית מקדש האלוקים להקריב את קורבנך'.

וכאשר קרה והכהן לא התבונן נכונה בהרגשת לב מקריב הקורבן האם שב בתשובה כראוי או לאו, והיה ניגש לשחוט ולהקריב את הקורבן כאשר לב המקריב עדיין אינו זך

בתוך הדיר, אלא לעלות על המיטה בהכנה הראויה וביראת שמים, לקיים מצוות 'בשכבך'. ובכלל, מה מאד מגונה הנהגת הדור האחרון כאשר רבים הם האנשים המאחרים מאד את עת שכיבתם לישון, עד שתים ושלוש לפנות בוקר והמהדרים אף בעלות השחר - וכששוכבים לישון מאוחר, קשה מאד לקום ולהתנהל כיהודי כשר. צדיקים שבכל הדורות היו נוהגים לעלות על יצועם בשעה מוקדמת מאד כאשר בחצות ליל כבר השכימו לעבוד את בוראם ועל כל פנים יעלה אדם על יצועו בשעה נכונה ומתוך יראת שמים, קריאת שמע והכנת מי נטילה.

עבודת בית המקדש

לעבודה חשובה זו של השכמת השחר, כיוונו בבית המקדש, מקום התקרבות והתעוררות לבבות ישראל. הכוהנים הקדושים היו משכימים קום, עוד לפני עלות השחר, כאשר הממונה היה מעוררם במקום לינתם בבית המוקד. וכאשר החושך עוד כיסה ארץ הם ירדו וטבלו והכינו את הבית הקדוש לעבודת היום, ואז, עם עלות השחר, נכנסו אל ההיכל אשר צורתו היתה כארי - לרמז על ההתגברות כארי בעבודת ה', ואף היבט נוסף קיון יתגבר כארי לעבודת הבורא. והיו פותחים את דלתות ההיכל ברעש גדול אשר היה נשמע בקרב כל ישראל וכולם היו מתעוררים לעבודת הבורא בהשכמה ראויה אשר מעמידה את כל סדר היום בדרך טובה. מסיבה זו היתה אף האש היוקדת על גבי המזבח בתבנית דמות אריה, כדי לעורר לדבר זה, שיתגבר כל יהודי כארי לעבודת בוראו יתברך.

החמה הוא פונה אל האדם ומשכנעו שעדיין לא בא אל פורקן השינה ועוד עייפות בו ובימות הגשמים הוא מזהירו שלא יצא מתוך מיטתו החמימה אל הצינה והמטר שבחוץ. וכמאמר החכם מכל אדם בספר משלי 'אמר עצל, ארי בדרך'. ועל האדם להדוף את יצרו מעל פניו ולהתגבר כארי לעבודת הבורא בכוחות עצומים. זו היא חובתו הקיומית של כל יהודי באשר הוא. וכשאדם מעורר את השחר ומתעורר בהשכמה, כל סדר יומו כבר מתנהל בדרך טובה.

והאמת, כבר לימדונו שהקיימה וההשכמה תלויה בעבודת השכיבה, אם הולכים לישון כראוי - משכימים כראוי. על כן צריכים ללכת לישון לאחר אמירת 'קריאת שמע שעל המיטה' בכוונה הראויה, וצריכים להקפיד להניח כלי עם מי נטילת ידיים בסמוך למיטתו, כפי שמקפידים יראי ה', ולא להיות כאותה כת עצלים אשר מתעצלת מלהכין מי נטילה, ואותם אנשים מתרצים עצמם בתואנות שונות, שאין להם כלי מיותר בבית וכל הבית כארבע אמות, ואינם מבינים כמה רעה הם מביאים על עצמם. וכבר הזהיר הרה"ק הרבי רבי זושא מאניפולי זי"ע (הביא דבריו הרה"ק הביני יששכר זי"ע באגרת דפרקא) לבאר את הכתוב בתהלים **יתייצב על דרך לא טוב** אם איש יהודי מתייצב בבוקרו של יום ונעמד על הארץ מבלי ליטול את ידיו מוקדם, **רע לא ימאס** לא יוכל למאוס ברע ובחטא באותו היום. מובטח לו שיבוא לידי חטא ויפול לידי מכשול. ונוראים הם הדברים.

על כן על כל אחד מוטלת החובה להישכב לישון כיהודי, בצורה נאותה. לא ליפול למיטתו כבהמה הזו אשר נופלת לשינתה

לימודו הוא בבחינת **מלאך** נוטריקון כאמור כי מחכים אנחנו לך, אזי יבקשו תורה מפיו. ברם מה נעשה אנו, דור יתום אשר אין לנו לא כהן ולא נביא, לא כליל ולא אישים, לא שערים ולא דמות ארץ; איככה נתעורר אנחנו בהתעוררות הלב לעבודת הבורא, להתגבר כארי ולנצח כל מפריע. על כן רימו הקב"ה כבר ארבעים שנה טרם החריב את היכלו בכך שהדלתות היו נפתחות מדי יום מאליהן, יום אחר יום, שנה אחר שנה, בכך עורר הקב"ה שנדע שגם כאשר יבוא יום והדלתות תיעלמנה ושוב לא תיפתחנה בקול רעש גדול המעורר אפילו לבבות שביריחו השפלה; עדיין נדע שמשמים מעורר הקב"ה לבבות בני ישראל והדלתות נפחות מאליהן, דלתות ההתעוררות עדיין נפתחות וכל החפץ להתגבר בעבודת הבורא, מסייעים לו מן השמים.

שיהא שמו שלם וכיסאו שלם

נוסיף עוד מילין ברוח הימים. הנה כתב היערות דבש' (ח"ב דרוש ב) שכוחות הרע עצמם אין להם כוח קיום בפני עצמם וכל כוחם בא ממה שהם יונקים מכוחות הקדושה. ובילקוט ראובני (סו"פ בשלה) מבאר ומגלה שעמלק הרשע הטמא מהיכן הוא מוצא קיום וחיות, אין זה אלא מכוח הקדושה ומבאר ששמו מחולק לשניים **עמ-לק** ואותיות **עמ** הן אותיות של קודש ומהן יונק הרשע את כוחו ללק שהן אותיות הטומאה שלו. הדבר רמוז במאמר הכתוב (במדבר כד, ט) **ראשית גויים עמלק** כלומר, עיקר כוחו הוא יונק מהראשית, שתי אותיות ראשונות של שמו. ואילו על חלקו השני של שמו מצאנו בפסוקי איכה (ד, יט) **קלים** היו

וזהו גם עניין הקרבת הקורבנות, קורבן הוא מלשון התקרבות אל הבורא יתברך שמו, כי הקורבנות עיקר מטרתם היה לעורר את הלבבות לעבודת הבורא. ורק לאחר שהתעוררו הלבבות בפתיחת דלתות היכל, היו מתחילים בהקרבת קורבנות היום ואילו קורבן שנקרב בעוד דלתות היכל נעולות, פסול הוא. ולאחר שהיתה אותה התעוררות עליזנה בקול אלוקי שנעשה בפתיחת הדלתות, למעלה מן הטבע, והיתה 'אתערותא דלעילא', המשיכו בני ישראל להתעורר מכוחם ב'אתערותא דלתתא' והקריבו את הקורבנות על אש שנלקחה מתחתונים, אש שהובאה מלשכת בית המוקד.

עתה נעסוק בדמות העיר יריחו, עיר זו היתה השפילה ביותר ברוחניותה בין ערי ישראל, היא היתה מקום של אנשי עולם הזה, בהיות קרקעה קרקע פורייה. וכדי שתושביה לא יאמרו 'מה לנו ולעבודת ההשכמה?' הן זוהי עבודה רק לעובדי ה' מופלגים ויראים, השכמה היא דבר המסור לאנשי ירושלים של מעלה המורמים לעם, אבל מה להשכמה ולנו? על כן היה הקול הגדול של פתיחת הדלתות נשמע עד ליריחו ומעורר את אותם הלבבות ואף קולו של כהן גדול ששם המפורש יוצא מפיו הגיע ליריחו כדי לעורר את לבבם, כי כל יהודי באשר הוא צריך להתעורר לעבודת הבורא וכל יהודי באשר הוא מחויב להתעורר ולהשכים השכם בבוקר.

ועל כן גם אמרו, **אם הרב דומה למלאך, יבקשו תורה מפיו** כי כדי ללמד תורה, צריך הרב לעמול להחדיר בלב התלמידים התקרבות לבורא יתברך ועבודת ה', ורק אם

ועל ידי כן הוא גורם לדחיקת וצמצום רגלי הטומאה ולקירוב היום בו יהיה שמו יתברך וכיסאו יתברך, שלמים.

להתעורר בקודשת הימים

עוד עלינו להתעורר בקדושת הימים הללו. אמנם יצאנו זה עתה משבועות השובבי"ם הקדושים, שבועות מקודשים בקדושה של מעלה אשר בימי קדם ידעו יותר להעריך את קדושתם עד שאת כל אחד ואחד מימי השובבי"ם היו מחשיבים כיום הכיפורים של ממש. אולם עלינו לדעת שעדיין קדושת השובבי"ם נמשכת גם בפרשיות תרומה-תצווה, למרות שבשנה פשוטה שאינה מעוברת לא הטריחו את הציבור לנהוג גם בשבועות הללו מנהגי שובבי"ם אולם כבר האריכו וכן כתב ה'ילבוש' שמדי שנה בשנה פרשיות 'תרומה' ו'תצווה' קדושות הן בקדושת ימי השובבי"ם, ימי התשובה. ובייחוד שהלא פרשיות הללו מעוררות את הזמן בקדושה מופלגת כאשר קוראים בהם את פרשיות הקמת המשכן והכנת בגדי הכהונה, לכבוד ולתפארת.

לכן הבה נתעורר באלה הימים, ימי השובבי"ם בואכה ימי חודש אדר הנשגבים, להתעורר בעניין זה של השכמת שחרית. לא לאחר חלילה את הקימה. בפרט שכל המאחר את קימתו סופו שהוא מאחר, חלילה וחלילה, זמן קריאת שמע של שחרית, וחלילה את סוף זמן התפילה. והיום כולו כבר נגרר אצלו שלא לטובה.

ב צריכים להקפיד על זמן התפילה, שלא לאחרו, חלילה. רק למי שאינו בריא וחולה בכך שאין גופו נקי, התירו לו לאחר הזמן עד שיחא גופו מוכן לתפילה, אולם חלילה מלהתיר בדבר בכדי ולהתפלל לאחר הזמן.

רודפינו. מרמז על כוחות הטומאה היונקים מאותיות 'קל'. וכן מרמזו על עמלק עליו נאמר **ואחריתו עדי אובר** שאחריתו, אותיות 'קל' שהן אותיות הטומאה שבו, יאבדו באחרית הימים. וכן הוא אף בשמו של המן הרשע, שתי אותיות ראשונות מ"ה שייכות לצד הקדושה, משם ינק את חיותו. ואילו אות ן שייכת כולה לצד הטומאה.

ועל הכנעת כוח הטומאה של עמלק ושל המן היוצא מזרעו, ביקש דוד המלך (תהלים קיח) **מן המיצר קראתי י-ה, ענני במרחב י-ה. ראשי התיבות מן המיצר קראתי י-ה, עולות כמניין קנה** הרומז על חיות הטומאה, ועל כוחות עמלק והמן כמאמר הכתוב **גער חיית קנ"ה, ואילו תיבת ענני עולה כמניין ק"פ** שהוא שילוב של אותיות הטומאה של שני רשעים הללו, אותיות **ק** של עמלק ואות **ן** דהמן, ולרמז על כך שכבר תבוא הגאולה שלימה, כוח **קנה וענני** כבר יתבטל מן העולם וממילא **במרחב י-ה** כבר יוכל שם הקודש להתמלא, כי הלא אין שמו של הקב"ה שלם ואין כיסאו שלם עד שיימחה זרעו של עמלק.

והנה אות ה' נכתב במילואים שונים: ה"י, ה"ה, ה"א, ה'. ואם נצרף מילוי יו"ד לכל אחד ממילויי אות ה' וכך נשלב כל דרכי המילוי של שם י-ה (כך: יו"ד ה"י; יו"ד ה"א; יו"ד ה"ה; יו"ד ה') נמצא סך ק"ו שהוא כמניין התיבות **בסא הוי"ה** אשר מורה על השם שלם והכיסא שלום אשר יקום לאחר שיתבטלו כוחות עמלק והמן ולא יישאר מהם כל זכר.

באם איש יהודי מתגבר כארי במלחמת יצרו, מעורר את השחר ומשכים קום לעבודת הבורא, הרי הוא משפיע את כוח הארי על העולם הזה וממליך את הקב"ה בעולם הזה

שומר עיניו, יראה בטוב

יעזור השי"ת שנזכה לקבל על עצמנו עול תורה ולהתהלך בדרך הישר והטוב. והלא אנו בעלי שמחה כעת, על כן ברך אברככם מקרב לבב.

הרי בזמנים קשים אנו שרויים ואין לך יום שאין קללתו מרובה משל חבירו. עולם הפוך ראיתי, כפשוטו, עולם המהופך בערבוביה ותימהון לבב. מקוים בנו, לדאבון לבב, קללת זיהיתי משוגע ממראה עיניך אשר תראה. אם כבר דימו חכמי הרפואה שהנה יצליחו למצוא תרופה ומזור למחלה הנוראה וינצחנה הנה בפתע פתאום צין לעיני העולם כולו הנגיף הנורא הלזה. הכל החל בשמועות שונות ממרחקים, על אדם שאכל נחש שבלע עוף כלשהו במקום נידח בירכתי תבל, מקום שאפילו בהיגוי שמו מתקשים אינשי. אנשי העולם נכנסים לפחד, מנסים לסגור שערי תבל אולם מתגלים עוד ועוד חולים, במקום פלוני ובמקום אלמוני. הכל פועל בשקט ובהדבקה מסוכנת. כאשר הכל נוכחים לדעת כי ה' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו, הוא יתברך ורק הוא בעל הבית בעולם הזה.

אברככם בבריות גופא ונהורא מעליא. אין עצה ואין תבונה כנגד ה'. יכולים בני אנוש לכסות פניהם במסכה זאת אולם כאשר רק יתעמש אדם אחר בסביבותם, כבר יידבקו באותה המחלה המתפרצת עתה. לא יעזור לאדם מאומה, אין עצה ואין תבונה. עוד

ואף אלה שיש להם מצוקת 'גוף נקי' עליהם לערוך תפילה לפני בוראם יתברך שיוכה אותם להתפלל תפילת שחרית בזמנה ושלא לאחרה, הלילה. וכל שכן וקל וחומר שחלילה וחלילה לכל אחד ואחד לאחר זמן קריאת שמע של שחרית שהוא זמן חובה מן התורה.

מעט יבואו המחזות מהמחזות הרחוקים אלינו כאשר כמעט ולא נכיר את המהלך בדרך כאשר כולם יהיו עטופים במסכות ושמירות. אין עצה ואין תבונה.

רק מי שמעורר ליבו ביראת שמים טהורה ומהלך ברחוב של עיר כשהוא שמור בגדר אחר גדר, הוא זוכה למסכה האלוקית, למלאכי מרום אשר מתקבצים ומסובבים אותו לשומרו. כבר אמרתי לא אחת ולא שתים את אשר שמעתי ממגיד מישרים הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל, שביאר ברעד את אשר ידוע שבשעת פטירת האדם מגיע אליו מלאך מלא עיניים. והסביר, האדם שוכב על ערש דווי טרם לכתו מן העולם והוא נרעש ונפחד לראות אלפי זוגות עיניים אשר מביטות בו במבט חודר. אולם אין אלה עיני המלאך אלא עיניו של האדם עצמו, כל העיניים והראיות אשר נתן דרוך לעצמו להביט ולראות ויפן כה וכה ברחובה של עיר לראות מראות שאינם הגונים, ועתה, ביום אחרון, כל המראות הללו תובעים אותו בתביעה נוראה ונוטלים ממנו את נשמתו.

וכי אדם המהלך ברחוב מבלי לשמור את שמורות עיניו, האם יוכל להשיג שמירה כלשהי. הלא לא את פיו וחוטמו עליו לנסות, אלא על עין יעטה, לכסות את עיניו לבלתי הביט במראות שאינם הולמים. את מצחו עליו לכסות, לבל תשוט מחשבתו במבואות המטונפות. הלא תרעדנה הנפשות למשמע דברי זקה"ק מרנא ה'לב שמח' זי"ע אשר כותב (פרשת בא) שכאשר האדם חושב מחשבות רעות במוחו, אזי עדת מלאכי חבלה ומזיקים מלווים אותו יחדיו לכל מקום אליו הוא פנה וחסד גומל עמו הבורא יתברך בכך שאינו מראה לו את כל אותם

חי וקיים, שהחזרת בי נשמתי בחמלה. הלא לא בחינם השיב לו הקב"ה לאדם את נשמתו. הקב"ה החזיר את נשמתו מאחר והוא רוצה שיעבדוהו בשמחה ובטוב לבב, וחפץ הוא להשפיע אך טוב וחסד לברואיו, עם בני ישראל. הקב"ה רק חפץ להשפיע עלינו טובה וברכה ועלינו רק לבקש זאת הימנו יתברך.

יעזור השי"ת בחודש זה, חודש אדר, ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, יתן לנו קוב"ה חיי בני ומזוני רויחי, כולנו כאחד, בריות גופא ונהורא מעליא, רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, לגדלם לתורה ולחופה ולמעש"ט. פרנסה טבתא, שלא יצטרכו עמך בני ישראל לא זה לזה ולא לעם אחר, אלא כולם יזכו לשמחה בשלימות, ושנוזכה לקדם פני משיח צדקינו בב"א.

מלאכי חבלה רבים, כי אם היו עיני האדם פקוחות לראותם, לא היה יכול להישאר שפוי בדעתו. ונוראים הם הדברים.

מודה אני לפניך

את זאת נלמד מפרשה זו, פרשת תרומה - פרשה העוסקת בהקמת המשכן, מקדש לה; מקדש למתקרבים אליו, להתגבר כארי לעבודת הבורא יתברך. כאותה עבודה מקודשת אשר נעבדה בבית המקדש והיתה מקרבת ליבות ישראל לאביהם שבשמים. והשפעה זו מתעוררת עד הלום ועדיין מדי יום הקב"ה מעורר לבבות ישראל לשוב אליו.

וכל הזוכים ומשכימים לעבודת הבורא פותחים ואומרים 'מודה אני לפניך, מלך

**הגליון השבוע נתרם
ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**

ולע"נ זקינו
רבינו הקוה"ט
רבי שלמה
בן רבי חנוך העניך דוב זצוקללה"ה
עלה בסערה השמימה
י"ב אדר ב' תרע"ט

לע"נ אביו
רבינו הקוה"ט
רבי חנניה יו"ט ליפא
בן רבי חנוך העניך זצוקללה"ה
מייסד קרית ישמח משה
עלה בסערה השמימה י"א אדר תשכ"ז

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

תנדיקים ישמחו ועלצו לפני אלקים וישישו בשמחה

בקול רינה וחדוה, נשים אנו יחד עם כל קהל המוני אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר לאחל מעומקא דליבא ברכת "סול טוב" אל מול פני הקודש, עטרת תפארת ישראל אבינו רועינו ומאור חיינו, אשר בצילו הטהור אנו חוסים, וטימיו אנו שותים

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון הקודש

באירוסין נכדו בתבנו הרה"צ ר' חיים מרדכי שליט"א
ר"מ בישיבת "מאור עניים"
חתן הרה"ג ר' אהרן קאהן שליט"א
בן כ"ק אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א
עב"ג החתן החשוב הרב שמואל שמעלקא
בן הרה"צ ר' יעקב דוד הלבארשטאם שליט"א
בן הגאון האדיר רבי משה הלבארשטאם זצוק"ל
וחתן כ"ק האדמו"ר מלעלוב בראנוביץ זצוק"ל

ואנו תפילה שישפיע עלינו שמחה זו שפע ברכה וסייעתא דשמיא, ונזכה כי כ"ק מרן שליט"א יאציל עלינו מרוחו פי שנים, ויארזך ימים על ממלכתו בבטיות גופא ונהורא מעליא, להדרכינו בנתיבות חיים, על מי מנוחות ינהלנו עדי ביאת גואלתו בכ"א.

מברכים נאמנה אנ"ש די בכל אתר ואתר

התודה והברכה לידידנו שהשתתפו בהוצאת הגליון

הרה"ח ר' **אברהם אבא דייטש** הי"ו לייקוואוד

לרגל שמחת אירוסיו עב"ג בשטומ"צ

יה"ד מלפני אבינו שבשמים שיזכה לראות רוב נחת יהודי מכל יוצ"ח ולגדלם לתורה ולחופה ולמצוות ע"ד התורה והחסידות ובדרך רביה"ק אבי"ד

ברכות מזל טוב לאנשי שלומינו כ"א בשמו הטוב יבורך

החתן ר' **משה אליעזר פרענקל** הי"ו בארא פארק

לרגל שמחת אירוסיו עב"ג בשעטו"מ

הרה"ח ר' **יוסף ליסוער** הי"ו בארא פארק

לרגל שמחת אירוסיו בתו עב"ג בשעטו"מ

החתן ר' **אהרן גרבר** הי"ו בארא פארק

לרגל נישואיו עב"ג בשעטו"מ

הרה"ח ר' **חיים יהודה רויזנפלד** הי"ו אשדוד

לרגל נישואי בנו הבה"ח **יצחק שמחה בונים** ניי"ו עב"ג בשעטו"מ

כוס תנחומין

לידידנו הרה"ח ר' **דוד לייב כהן** הי"ו בית שמש

היושב ומבכה ע"פ אחיו הרה"ח ר' **ישראל** ז"ל שנחטף בדמי ימיו
מנגיף הקורונה רח"ל

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ויה"ר שלא ישמע עוד
שוד ושבר בגבולינו